

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Marie Turkové v právní věci žalobce: **N. T. T.**, zastoupeného Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Brno, Příkop 8, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, vedené u Krajského soudu v Brně pod sp.zn. 56 Az 174/2005, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 11. 2005 č.j. OAM-752/LE-PA03-PA03-2005, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 24. 2. 2006 č. j. 56 Az 174/2005 – 16,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovenému zástupci žalobce advokátovi Mgr. Marku Sedlákov **s e p ř i z n á v á** odměna za zastupování ve výši 3475 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 2 měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále i „stěžovatel“) brojí včasně podanou kasační stížností proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 24. 2. 2006 č. j. 56 Az 174/2005 – 16, kterým byl odmítnut návrh žalobce směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 11. 2005 č. j. OAM-752/LE-PA03-PA03-2005 o zamítnutí žádosti žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodné podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ustanovení § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“) zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ode dne 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria nepřijatelnosti, byl proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006 č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikovaným pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Stěžovatel v podané kasační stížnosti a jejím doplnění, učiněným ustanoveným advokátem, argumentuje důvody dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a písm. e) s. ř. s. Pokud stěžovatel namítá, že jeho návrh neměl být krajským soudem odmítnut, když on nebyl vyzván k odstranění vad podání, Nejvyšší správní soud poukazuje na to, že podobná či totožná tvrzení byla již předmětem řady jeho rozhodnutí, namátkou lze uvést například rozsudek ze dne 23. 10. 2003 č. j. 2 Azs 9/2003 - 40, www.nssoud.cz (rozsudek byl publikován jako 113/2004 Sb. NSS), nebo rozsudek ze dne 27. 2. 2004 č. j. 4 Azs 3/2004 - 48, www.nssoud.cz. Stěžovatel v kasační stížnosti také nesouhlasí se závěrem krajského soudu, že předmětné podání postrádalo základní náležitosti žaloby, a má za to, že z podání bylo zřejmé, v čem spatřuje konkrétní porušení zákona. K obdobným námitkám se Nejvyšší správní soud vyjádřil již ve své předchozí judikatuře, a to například v rozsudku ze dne 23. 4. 2004 č. j. 7 Azs 41/2004 - 50, www.nssoud.cz, či rozsudku ze dne 27. 10. 2004 č. j. 4 Azs 149/2004 - 52, www.nssoud.cz.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

Krajský soud v Brně stěžovateli k jeho žádosti ustanovil usnesením ze dne 22. 3. 2006 č. j. 56 Azs 174/2005 - 24 zástupcem advokáta pro řízení o kasační stížnosti (usnesení bylo advokátovi doručeno dne 4. 4. 2006). Ustanovený advokát kasační stížnost stěžovatele doplnil dne 31. 10. 2006 písemným podáním. Náklady řízení v tomto případě hradí stát a skládají se z odměny za jeden úkon právní služby spočívající v první poradě s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení v částce 1000 Kč [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění platném do 31. 8. 2006], z odměny za jeden úkon právní služby spočívající v písemném podání soudu týkající se věci samé v částce 2100 Kč [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění platném od 1. 9. 2006], z náhrady hotových výdajů v částce 75 Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění platném do 31. 8. 2006) a náhrady hotových výdajů v částce 300 Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění platném od 1. 9. 2006), celkem tedy 3475 Kč. Tato částka bude zaplacená z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce Mgr. Marka Sedláka do 2 měsíců od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. ledna 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

